

Downloaded via the EU tax law app / web

62015CJ0471

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2017. január 18. (1)

„Elzetes döntéshozatal — Adózás — Hozzáadottértékadó — 2006/112/EK irányelv — Az árrés szabályozására vonatkozó különös szabályozás — A »használt cikkek« fogalma — Használatból kivont gépjárművekben kisserelt alkatrészek értékesítése”

A C-471/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott elzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Vestre Landsret (nyugati fellebbviteli bíróság, Dánia) a Bírósághoz 2015. szeptember 7-én érkezett, 2015. szeptember 2-i határozatával terjesztett el az elzete

a Sjelle Autogenbrug I/S

és

a Skatteministeriet

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen tanácselnök, M. Vilaras (előadó), J. Malenovský, M. Safjan és D. Šváby bírák,

előtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: L. Hewlett előtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. szeptember 8-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

—

a Sjelle Autogenbrug I/S képviselőjében C. Bachmann advokat,

—

a dán kormány képviselőjében C. Thorning, meghatalmazotti minőségben, segítőtje: D. Auken advokat,

—

a görög kormány képviselőjében E. Tsaousi és K. Nasopoulou, meghatalmazotti minőségben,

—

az Európai Bizottság képviselőjében kezdetben: L. Lozano Palacios és M. Clausen, később: L. Lozano Palacios, L. Grønfeldt és M. Clausen, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2016. szeptember 22-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a közös hozzáadottértékadórendszerrel szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o., HL 2015. L 323., 31. o.) 311. cikke (1) bekezdése 1. pontjának értelmezésére vonatkozik.

2

E kérelmet a Sjelle Autogenbrug I/S és a Skatteministeriet (adóügyi minisztérium, Dánia) között az árrésre vonatkozó szabályozásnak a használatból kivont gépjárművekből származó, pótalkatrészként történő értékesítésre szánt alkatrészek értékesítésére történő alkalmazhatósága tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2006/112 irányelv

3

A 2006/112 irányelv (51) preambulumbekkezdésének szövege a következő:

„A kettős adóztatás és az adóalanyok közti verseny torzulásának elkerülése érdekében egy közösségi szintű szabályozást kell bevezetni a használt cikkek, műalkotások, régiségek és gyűjteménydarabok adóztatására vonatkozóan.”

4

Ezen irányelv 1. cikkének (2) bekezdése értelmében:

„A közös HÉA-rendszer [a továbbiakban: héarendszer] alapelve, hogy a termékekre és szolgáltatásokra az ezek árával pontosan arányban álló általános fogyasztási adó kerüljön alkalmazásra, függetlenül a termelési és értékesítési folyamatban az adófizetési kötelezettség keletkezését megelőző ügyletek számától.

A [héát] minden ügylet esetében a termékek vagy szolgáltatások ára alapján, az adott termékekre vagy szolgáltatásokra alkalmazandó adómérték szerint kell kiszámítani, és a különböző költségelemek által közvetlenül viselt adóösszeg levonását követően kell felszámítani.

[...]

5

A 2006/112 irányelv „Különös szabályozások” című XII. címében szerepel a „Használt cikkek, műalkotásokra, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó különös szabályozás” című 4. fejezet, amelyet ezen irányelv 311–343. cikke alkot.

6

Az említett irányelv 311. cikke (1) bekezdésének 1. és 5. pontja értelmében:

„E fejezet alkalmazásában, és az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül:

1.

»használt cikkek«: olyan ingóságok, amelyek aktuális vagy felújítás utáni állapotukban alkalmasak további használatra, de nem műalkotások, gyűjteménydarabok vagy régiségek, és anyaguk nem a tagállamok által meghatározott nemesfém vagy drágakő;

[...]

5.

»használtcikkkereskedő«: olyan adóalany, aki gazdasági tevékenysége során viszonteladás céljából használt cikkeket, műalkotásokat, gyűjteménydarabokat vagy régiségeket szerez be, használ fel vállalkozása számára, illetve importál, függetlenül attól, hogy az adóalany a maga nevében vagy kereskedelmi jutalékot biztosító szerződés alapján más személy képviseletében jár el”.

7

A 2006/112 irányelv XII. címébe foglalt 4. fejezetének 2. szakasza a „Használtcikkkereskedőkre vonatkozó különös szabályozás” címet viseli. E rendelkezés – többek között – a „Különbözet szerinti szabályozás” [helyesen: az árrés szabályozása] című 1. alszakaszt tartalmazza, amelyben ezen irányelv 312–325. cikke található.

8

Az említett irányelv 312. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ezen alszakasz alkalmazásában:

1.

»eladási ár«: minden, ami ellenértéket képez, amelyet a használtcikkkereskedő a beszerzőtől vagy harmadik féltől kap vagy kapnia kell, ideértve az ügylethez közvetlenül kapcsolódó támogatásokat, valamint az adókat, díjakat, illetékeket és más kötelező jellegű befizetéseket, továbbá egyéb kiegészítő költségeket, például jutalékot, csomagolási, fuvarozási és biztosítási költségeket, amelyeket a használtcikkkereskedő a megrendelőnek felszámít, a 79. cikkben említett összegek kivételével;

2.

»beszerzési ár«: minden olyan, az 1. pontban meghatározott ellenérték, amelyet a használcikk?keresked? fizet vagy fizetnie kell a terméket értékesít? részére.”

9

A 2006/112 irányelv 313. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Használt cikkek, m?alkotások, gy?jteménydarabok és régiségek használcikk?keresked? által történ? értékesítése esetén a tagállamok az ebben az alszakaszban foglalt rendelkezéseknek megfelel?en, különös szabályozás szerint adóztatják a használcikk?keresked? nyereségét.”

10

Ezen irányelv 314. cikke szerint:

„A különbözet szerinti [helyesen: az árrésre vonatkozó] szabályozás használt cikkek, m?alkotások, gy?jteménydarabok és régiségek használcikk?keresked? általi értékesítésére vonatkozik, amennyiben a termékeket a használcikk?keresked?nek a Közösség területén az alábbi személyek valamelyike értékesítette:

a)

nem adóalany személy;

[...]”

11

Az említett irányelv 315. cikke a következ?képpen rendelkezik:

„A 314. cikkben említett termékértékesítés adóalapja a használcikk?keresked? által elért árrés, csökkentve az árrésre es? h?a összegével.

A használcikk?keresked? árrése a terméknek a használcikk?keresked? által kért eladási ára és a beszerzési ár közötti különbözet.”

12

A 2006/112 irányelv 318. cikke el?írja:

„(1) Az adó beszedésének egyszer?sítése érdekében, valamint a [héabizottsággal] folytatott konzultációt követ?en a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy bizonyos ügyletekre, illetve a használcikk?keresked?k bizonyos csoportjai részére a különbözet szerinti szabályozással kiszámított, termékértékesítésekre vonatkozó adóalapot azon adómegállapítási id?szakra összesítve kell meghatározni, amely id?szakra vonatkozóan a használcikk?keresked?nek be kell nyújtania a 250. cikkben említett [héabevallást].

Az els? albekezdésben említett esetben az azonos [héamérték] alá tartozó termékek értékesítésének adóalapja a használcikk?keresked? által elért teljes árrés, csökkentve az ezen árrésre es? [h?a] összegével.

(2) A teljes árrés a következ? két összeg különbözete:

a)

a használtcikkkereskedő által az adómegállapítási időszak alatt teljesített, és a különbözet szerinti [helyesen az árrésre vonatkozó] szabályozás alá tartozó termékértékesítés összértéke, azaz az eladási árak összege;

b)

a 314. cikkben meghatározott, a használtcikkkereskedő által az adómegállapítási időszak alatt beszerzett termékek összértéke, azaz a beszerzési árak összege.

(3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az (1) bekezdésben említett adóalanyok ne élvezzenek indokolatlan előnyöket és ne szenvedjenek el indokolatlan hátrányokat.”

A 2000/53/EK irányelv

13

Az elhasználdott járművekről szóló, 2000. szeptember 18-ai 2000/53/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2000. L 269., 34. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 5. kötet, 224. o.) (5) preambulumbekkezdése előírja, hogy létezik egy olyan alapelv, miszerint a hulladékot újra kell használni, és hasznosítani kell, előnyben részesítve az újrahasználót és a visszanyerést. Ezen irányelv (14) preambulumbekkezdése elismeri, annak szükségességét, hogy elő kell segíteni a visszanyert anyagok piacának fejlődését.

14

A 2000/53 irányelv „Hatály” című 3. cikkének (1) bekezdése ekképp rendelkezik:

„Ezen irányelv a járművekre és az elhasználdott járművekre, valamint alkatrészeikre és anyagaikra vonatkozik. Az 5. cikk (4) bekezdése harmadik albekezdésének sérelme nélkül, ez attól függetlenül érvényes [helyesen: e rendelkezést attól függetlenül kell alkalmazni, hogy], hogyan szervizelték vagy javították a járművet használata során, továbbá függetlenül attól, hogy a gyártó által előállított vagy más gyártótól származó tartalék és cserealkatrészekkel van-e ellátva a vonatkozó közösségi vagy hazai előírások szerint.”

A dán jog

15

A 2013. január 23-ai lov om merværdiafgift nr. 106-nak (a hozzáadottértékadóorról szóló 106. sz. törvény; a továbbiakban: héatörvény) az alapügy tényállása megvalósulása időpontjában hatályos változata „A használt cikkek, művészeti tárgyak, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó különleges rendelkezések” című 17. fejezetében található 69. cikke (1) bekezdése 1. pontja, valamint (3) bekezdése előírja:

„(1) Azok a vállalkozások, amelyek viszonteladás céljából használt cikkeket, alkotásokat, gyűjteménydarabokat vagy régiségeket szereznek be, az ebben a fejezetben foglalt rendelkezéseknek megfelelően a viszonteladás időpontjában fizethetik meg a használt termékek után az adót. E szabályok különösen használt cikkekre történő alkalmazásának az a feltétele, hogy e cikkeket a vállalkozás számára Dániából vagy más uniós országból a következők szállítsák:

1)

nem adóalany személy;

[...]

(3) »használt cikkek«: olyan ingóságok, amelyek aktuális vagy felújítás utáni állapotukban alkalmasak további használatra, de nem m?alkotások, gy?jteménydarabok vagy régiségek, és anyaguk nem nemesfém vagy drágak?. A másik uniós országba vagy onnan értékesített szállítóeszköz használt cikknek min?sül, amennyiben nem tartozik a 11. cikk (6) bekezdése szerinti fogalommeghatározás alá.”

16

A használt cikkek héájának szabályozását bevezet? 1994. évi héatörvény (Folketingstidende 1993–1994, A melléklet, 4368. oszlop) el?készít? munkálatai értelmében „[a] javasolt szabályok célja a teljes héa ugyanazon termékre kétszer vagy többször való felszámításának elkerülése. Ez például akkor fordul el?, amikor valamely magánszemély ügyfelei viszonteladás céljából vásárolnak használt cikkeket.”

17

Ezen el?készít? munkálatokból kit?nik, hogy a „használt cikkeknek” a héatörvény 69. cikkének (3) bekezdésében foglalt meghatározása szerint „olyan ingóságok, amelyek aktuális vagy felújítás utáni állapotukban alkalmasak további használatra. Ebb?l az következik, hogy az ingóságnak meg kell ?riznie azonosságát”.

18

A járm?bontásra vonatkozó héáról szóló, 2006. február 10?i tájékoztató körlevelében a dán adóhatóság rámutatott arra, hogy a használt cikkekre vonatkozó héaszabályok nem alkalmazandók az autóbontó pótalkatrész viszonteladására, mivel a pótalkatrészekb?l áll járm? megváltoztatja jellemz?it.

Az alapeljárás és az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdés

19

A Sjelle Autogenbrug gépjárm?vek újrahasznosításával foglalkozó vállalkozás, amelynek f? tevékenysége használatból kivont gépjárm?vek használt alkatrészeinek kereskedelme.

20

A Sjelle Autogenbrug tevékenysége kiterjed továbbá az e járm?vekb?l származó hulladékok szennyezésmentesítésére és kezelésére, ami a pótalkatrészek kivételének el?zetes feltétele. Végül, a vállalkozás teljes üzleti forgalmának kisebb részét az alkatrészek kezelését és kiszerezését követ?en keletkez? fémhulladék (vastörmelék) értékelése alkotja.

21

A Sjelle Autogenbrug magánszemélyekt?l és biztosítótársaságoktól vásárol használatból kivont járm?veket. Sem a magánszemélyek, sem a biztosítótársaságok nem vallanak be héát az eladások tekintetében. A kérdést el?terjeszt? bíróság határozatában kiemelte, hogy a Bíróság elé terjesztett kérdés kizárólag a Sjelle Autogenbrug által a magánszemélyekt?l vásárolt

gépjárművekben származó használt alkatrészek minősítésére vonatkozik.

22

A használatból kivont gépjárművek bontása támogatáshoz biztosít jogot, amelyet a környezetvédelmi minisztérium a gépjárműnek az országos gépjárműnyilvántartásba bejegyzett utolsó tulajdonosa számára fizet ki. E rendszernek az a célja, hogy a tulajdonosokat annak biztosítására ösztönözze, hogy környezetvédelmi szempontból megfelelő módon bontsák szét a járművet. 2014-től kezdődően nem a Sjelle Autogenbruggal, hanem a járműtulajdonosoknak kell gondoskodniuk arról, hogy megkapják a bontási támogatást.

23

A kérdést előterjesztő bíróság kiemeli, hogy nem rendelkezik a gépjárművek vételi árának összetételére, és különösen a gépjárműalkatrészek, a fémtörmelékek, valamint a gépjárművekben származó hulladék szennyezédszűntesítése és kezelése tekintetében előírt támogatás értékére és ezen értéknek az eladási árba történő beszámítására vonatkozó adatokkal.

24

A kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy a Sjelle Autogenbrug az általános szabályok alapján vallja be a héát. A Sjelle Autogenbrug 2010. július 15-én adóügyi jogértelmező határozat meghozatalát kérte a dán adóhatóságtól a tekintetben, hogy alkalmazhatja-e a héatörvény 17. fejezetében szereplő, használt cikkekre vonatkozó különös héaszabályozást a vásárolt használt gépjármű alkatrészek újraértékesítésére irányuló tevékenységére.

25

Az adóhatóság által a számára 2010. augusztus 6-án kiadott adóügyi jogértelmező határozat szerint a Sjelle Autogenbrug azért nem jogosult a használt cikkek eladásának árrésére vonatkozó szabályozás alkalmazására, mivel a szóban forgó gépjárműalkatrészek nem tartoznak az alkalmazandó szabályozás értelmében vett „használt cikkek” fogalmába.

26

A Landsskatteretten (adóügyi bíróság, Dánia) 2011. december 12-i ítéletében helybenhagyta e határozatot. Az alapeljárás felperese fellebbezést nyújtott be ezen ítélet ellen a kérdést előterjesztő bírósághoz.

27

E körülmények között a Vestre Landsret (a nyugati régió fellebbviteli bírósága, Dánia) felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„A jelen ügy körülményei között a [2006/112 irányelv] 311. cikkének (1) bekezdésében szereplő használt cikkeknek tekinthető-e az elhasználandó járművek azon alkatrészei, amelyeket a járművek újrahasználatával foglalkozó heaalany vállalkozás tartalékalkatrészként való viszonteladás céljából eltávolít a járműben?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

28

Elztes döntéshozatalra elterjesztett kérdésével a kérdést elterjeszt bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy úgy kell-e értelmezni a 2006/112 irányelv 311. cikke (1) bekezdésének 1. pontját, hogy a használatból kivont, valamely újrahasznosító vállalkozás által magánszemélytől vásárolt gépjárművek szarmazó, és pótalkatrészként értékesítésre szánt használt alkatrészek az e rendelkezés értelmében vett „használt cikkeknek” minősülnek, ami azzal a következménnyel jár, hogy az ilyen alkatrészeknek az adóalanyviszonteladó általi értékesítésére az árrésre vonatkozó szabályozást kell alkalmazni.

29

E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy valamely uniós jogi rendelkezés hatályának meghatározása során tekintettel kell lenni mind annak megfogalmazására, mind céljaira, mind pedig összefüggéseire (2011. március 3. i. Auto Nikolovi ítélet, C-203/10, EU:C:2011:118, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

30

A jelen ügyben, a 2006/112 irányelv 311. cikke (1) bekezdésének 1. pontja értelmében „használt cikkeknek” minősülnek az „olyan ingóságok, amelyek aktuális vagy felújítás utáni állapotukban alkalmasak további használatra”.

31

Meg kell állapítani, hogy e rendelkezésből nem következik, hogy a „használt cikkeknek” az e rendelkezés értelmében vett fogalma kizárja az aktuális vagy felújítás utáni állapotukban további használatra alkalmas olyan ingóságokat, amelyek valamely olyan másik ingóságból szarmaznak, amelybe azokat annak alkotórészeként beépítették. Az a körülmény ugyanis, hogy egy más ingóság részét képező ingóságot elválasztanak ez elbbitől, nem teszi vitathatóvá, hogy a kiszertelt ingóság „használt cikkeknek” minősüljön, amennyiben az az „aktuális vagy felújítás utáni” állapotában további használatra alkalmas.

32

Egyébiránt, a „használt cikk” minősítés kizárólag azt követeli meg, hogy a használt cikk megfizesse azon rendeltetését, amellyel új korában rendelkezett, és ezen okból aktuális állapotában vagy felújítás után újra lehessen hasznosítani.

33

Márpedig ez a helyzet a használatból kivont gépjárműből kiszertelt gépjárműalkatrészek esetében, mivel ezek, még kiszertelve is, megfizetik azon rendeltetésüket, amellyel új korukban rendelkeztek, és ily módon ugyanazon célokból újrahasznosíthatók.

34

Ez az értelmezés egyébként összeegyeztethető a 2000/53 irányelv (5) preambulumbekzdésében foglalt azon alapelvvel, miszerint a gépjárművek szarmazó hulladékot újra kell használni, és hasznosítani kell, elnyben részesítve az újrahasználatot és a visszanyerést, amely hulladékok közé tartoznak a forgalmon kívül helyezett gépjárművek alkotórészei és anyagai is.

35

A dán kormány azon érvelése, miszerint a 2006/112 irányelv 311. cikke (1) bekezdésének 1.

pontja értelmében vett „használt cikkeknek” történő minősítés a megvett és az eladott termék közötti azonosságot feltételezi, ami nem valósul meg egy teljes használt gépjármű vásárlása és az ebből a gépjárműből kiszertelt alkatrészek újbóli értékesítése esetén, nem teszi vitathatóvá ezt az értelmezést. A dán kormány úgy ítéli meg, hogy egy elhasznált gépjármű kiszertelt alkatrészei a járműből származó hulladék kezelése során keletkeztek. Ezen alkatrészek e tény okán nem tisztázták meg azonosságukat azon időpontok között, amikor ezeket a vállalkozás egy használatból kivont gépjármű részeként megvásárolta, illetve amikor azokat kiszertelt alkatrészként eladta.

36

Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy a gépjárművek olyan alkatrészek összességéből áll, amelyeket összeszereltek, és amelyek kiszertelhetők, és aktuális állapotukban vagy felújítva újra értékesíthetők.

37

E körülményekre figyelemmel a használatból kivont gépjárművekből származó alkatrészeket a 2006/112 irányelv 311. cikke (1) bekezdésének 1. pontja értelmében vett „használt cikkeknek” kell minősíteni, ami azzal a következménnyel jár, hogy ezen alkatrészeknek az adóalanyviszonteladók által történő értékesítése ezen irányelv 313. cikke (1) bekezdésének megfelelően az árrésre vonatkozó szabályozás hatálya alá tartozik.

38

E tekintetben, az árrésre vonatkozó szabályozást illetően emlékeztetni kell arra, hogy a 2006/112 irányelv 315. cikkének második bekezdése értelmében az adóalanyviszonteladó árrése a terméknek az adóalanyviszonteladó által kért eladási ára és a beszerzési ár közötti különbözet.

39

E rendszer alkalmazásának a használatból kivont, magánszemélyektől vásárolt gépjárművekből kiszertelt alkatrészek tekintetében történő mellőzése ellentétes az árrésre vonatkozó szabályozás céljával, amely – amint az a 2006/112 irányelv (51) preambulumbekkezdéséből is következik – a kettős adóztatás és a használt cikkek piacán jelen lévő adóalanyok között folyó verseny torzulásainak elkerülésére irányul (lásd ebben az értelemben: 2004. április 1-jei Stenholmen ítélet, C-320/02, EU:C:2004:213, 25. pont; 2005. december 8-ai Jyske Finans ítélet, C-280/04, EU:C:2005:753, 37. pont; 2011. március 3-ai Auto Nikolovi ítélet, C-203/10, EU:C:2011:118, 47. pont).

40

Az ilyen pótalkatrészek adóalanyviszonteladó általi értékesítésének a teljes eladási ár utáni adóztatása ugyanis kettős adóztatáshoz vezetne abban az esetben, ha azon ár, amelynek ellenében az utóbbi e cikket beszerezte, egyfelől magában foglalja a 2006/112 irányelv 314. cikke a) pontjának hatálya alá tartozó személy által elzetesen megfizetett héát, és, másfelől, ha sem e személy, sem pedig az adóalanyviszonteladó nem képes annak levonására (lásd: 2011. március 3-ai Auto Nikolovi ítélet, C-203/10, EU:C:2011:118, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

41

Nyilvánvaló, hogy a dán és a görög kormány az árrés, és különösen az egyes kiszerezelt alkatrészek eladási ára adóalapjának a 2006/112 irányelv 315. cikke értelmében történő meghatározására hivatkozik.

42

Mindazonáltal, az árrésre vonatkozó szabályozás alkalmazásának esetleges gyakorlati nehézségei nem igazolhatják az adóalanyok bizonyos kategóriáinak az e rendszerből történő kizárását, mivel az ilyen kizárás lehetőségét sem a 2006/112 irányelv 313. cikke, sem egyéb rendelkezése nem írja elő.

43

Egyébiránt, az árrésre vonatkozó szabályozás alapján meghatározott adóalapnak az olyan könnyvittel kell kitűnnie, amely lehetővé teszi annak ellenőrzését, hogy fennáll-e ezen rendszer alkalmazásának valamennyi feltétele.

44

Ezenfelül emlékeztetni kell arra, hogy az adó beszedésének egyszerűsítése érdekében, valamint a héabizottsággal folytatott konzultációt követően a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy bizonyos ügyletek, illetve az adóalanyok bizonyos csoportjai tekintetében az árrésre vonatkozó szabályozással kiszámított, és az ugyanazon héamérték alá tartozó termékértékesítésekre vonatkozó adóalapot a 2006/112 irányelv 318. cikkében meghatározott teljes árrés képezi.

45

A fenti megfontolások összességére figyelemmel a kérdést előterjesztő bíróság számára azt a választ kell adni, hogy a 2006/112 irányelv 311. cikke (1) bekezdésének 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy a valamely újrahasznosító vállalkozás által magánszemélytől vásárolt, használatból kivont gépjárművekből származó és pótalkatrészként értékesítésre szánt használt alkatrészek az e rendelkezés értelmében vett „használt cikkeknek” minősülnek, ami azzal a következménnyel jár, hogy az ilyen alkatrészeknek az adóalanyoktól való értékesítésére az árrésre vonatkozó szabályozást kell alkalmazni.

A költségekről

46

Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A közös hozzáadottértékadórendszerrel szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 311. cikke (1) bekezdésének 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy a valamely újrahasznosító vállalkozás által magánszemélytől vásárolt, használatból kivont gépjárművekből származó és pótalkatrészként értékesítésre szánt használt alkatrészek az e rendelkezés

értelmében vett „használt cikkeknek” minősülnek, ami azzal a következménnyel jár, hogy az ilyen alkatrészeknek az adóalany-²viszonteladó általi értékesítésére az árrésre vonatkozó szabályozást kell alkalmazni.

Aláírások

(1) Az eljárás nyelve: dán.